

روابط خانواده گی و اثرات آن بالای روح و روان کودکان

نثار علمی نثار

انسان دوستی مهر، محبت و نیک اندیشی را از آغازین روز های آموزش و یادگیری کودک یعنی زمانیکه کودکان اولین قدم های خود را آهسته آهسته و شمرده شده بر زمین میگذارند باید در آنان پرورش داد. والدین عزیز آموز گاران واقعی واصلی علم و معرفت به شمار میروند، کلمات و جملاتی که از آن بوی ستیزه جویی، جدال و کشمکش های میانتهی و بیهوده به مشام میرسد نباید در نزد گوش شنوا و عقل بینا و زود رس کودک استفاده گردد. و به جای آن باید کلمات و واژه های محبت، مهربانی، صمیمیت، پاکیزه گی، خلوص نیت، گفتار و کردار نیک را در ذهن آنان زرق نمود، تا اطفال خانواده بتوانند در دوران خورد سالی با روش های مثبتی که از والدین می آموزند آینده خود را در آئینه شفاف آن آرایش دهند، تعصبات خشک و مناقشات غضب آلوده در نزد کودک نباید صورت گیرد. همواره تلاش گردد تا راه کار های ادبی و سیرت اخلاقی در ذهن و روان آنها جا داده شود، بارها به مشاهده رسیده که لجاجت اطفال ناشی از رویه نادرست و روابط نامطلوب بین والدین و خانواده بوده زیرا اطفال مقلدین رفتار، کردار و حرکات مثبت و منفی والدین خویش اند، به عباره دیگر اطفال انعکاس دهنده شخصیت والدین و محیط خویش اند. پدر و مادر و مسوولین خانواده حتی المقدور سعی نمایند، نزاکتهای اجتماعی را که آینده ساز اطفال است جداً رعایت نمایند. تا باشد کودکان با پیروی از سیرت اخلاقی و ادبی خویشتن ساز شده آراسته با قبای شریف انسانی گردد. متأسفانه در شرایطی که ما در آن به سر میبریم به اثر مداخلات فرهنگی، دینی، سیاسی، جغرافیایی، اجانب شیرازه زندگی اجتماعی، فرهنگی، معنوی و مادی ما در تمام عرصه ها متضرر گردیده و فقدان معنویت، اختلافات و کشیده گی های بی مورد را میان اقشار مختلف جامعه سرزمین آتش دیده و خاکستر شده ما به میان آورده است. کشمکش های خانواده گی و فامیلی، عدالت گریزی، زن ستیزی زندگی تعلیمی و تربیتی، را به نوبه خود خدشه دار ساخته و قشر آگاه و منور کشور را دچار تشویش و نا امیدي نموده است. به مراتب دیده میشود که خانواده ها را تنها خشونت مرد علیه زن نه بلکه خشونت زن علیه زن متاثر ساخته، تهدید مینماید، به گونه مثال: نو عروسی که به خانه داماد میرود طبیعیتست که داماد به این بانو صمیمیت و علاقه مندی خود را ابراز مینماید تا این عروس تازه آمده را به خانه نو با زبان خاص مزاحجت خیر مقدم گوید و عروس نیز علاقه نشان میدهد تا با شوهر و فامیل آن همنوا بوده و آهسته آهسته او نیز علاقه به دوام زندگی را در کنار این خانواده پیدا نموده دیگر خود را بیگانه احساس نکند، متأسفانه مادر پسر که خشوی عروس است از این رویه و اخلاق پسر در برابر خانمش خشن، حسود و کینه توز میشود. و با تحریکات مغرضانه و تعصبات عبوسانه غیر مستقیم، پسر را ترعیب به خشونت میکند و دختر این خانواده یعنی خواهر داماد از رویه زشت مادر آموزش منفی و غیر منطقی گرفته بر خورد نامناسب تو ام با نقدهای شخصی و سلیقه وی در برابر عروس اختیار مینماید و همه آرزوهای این بانو را که برای ساختار یک زندگی نو در وجود خود می پروراند به یاس و نا امیدي مبدل میسازد، اینجاست که خشونت زن علیه زن آشکار را به مشاهده میرسد. به منظور مهار کردن این پدیده نا پسند که شیرازه زندگی تعلیمی و تربیتی اطفال ما را به مخاطره می اندازد لازم است انسان های نخبه، معلمین و اساتید فرهیخته با درک رسالت و مسوولیت های دینی و انسانی خویش دست به دست هم داده از همین اکنون اولاد معارف را بار روحیه نوع دوستی تربیت و آموزش دهند

والدینی که چهار دهه جنگ را در کشور تجربه نموده و تلخی های آنرا جبراً چشیده اند باید با درک مسوولیت و رسالت دینی و انسانی خویش برای ریشه کن نمودن حسادت های خشک، تعصبات بی مورد و خشونت های تلخ از مغز و روان اولاد ها آگاهانه خارج نمایند و بدیل آنرا از راه های صمیمیت، مسالمت و ملایمت با لبخندی های لطیف و ظریف به طرز و گونه خاص در ذهن شان مستقر نمایند. از پرخاشگری های مخاطره آمیز و سکوت فضای تار خانواده که محرومیت را در ذهن کودک زنده مینماند و از آموزه های نا مطلوب به شمار میرود جداً باید خود داری گردد. بهتر است برای امتیاز دهی به کودک سعی شود زمینه بازی و تفریح را در حدود توان و امکان به او فراهم نماید و توجه شود از کلمات چون قوم، نژاد، ملیت، عشیره و قبیله و غیره که باعث درز و ایجاد شکاف مدهش و خشونت میان آینده سازان این کشور میشود جلوگیری بعمل آید.

درعوض مطالب و مقاصدیکه جامعه را از لحاظ فکری و اخلاقی پیوند دهد به صراحت و وضاحت مطرح نمایند و همواره به مقام والای انسانیت ارج گذاشته شود. تا باشد اطفال از همین حالا به نوع دوستی، سیرت و وطنیت آمیخته از ادب و شرافت را که جوهر ناب انسانیت است دریافته و با این دیهیم ملکوتی مزین گردند.